

„Jocul viefli și al morții în deșertul de cenușă” de Horia Lovinescu (Teatrul Dramatic din Constanța) ; „Epoleții invizibili” de Silvia Andreescu și Theodor Mănescu (Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani)

București, 17-23 august

Săptămîna teatrului politic

Săptămîna teatrului politic, organizată de către Consiliul Culturii și Educației Socialiste, în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, înscriindu-se într-o serie de acțiuni ce preced stagiunea de toamnă, a evidențiat din nou capacitatea spectacolului teatral de a indica pulsul conștiinței politice a creatorilor de azi. Cele 12 spectacole incluse pe afișul bucu-reștean al manifestării, fără să reprezinte o selecție strict valorică, au devenit un argument al varietății tematiche nelimitate a teatrului politic, al diversității stilistice, deopotrivă în scriitură, cit și în interpretare. Săptămîna s-a impus prin câteva realizări cunoscute — semnalate, în revista „Teatrul”, la vremea premierei — care, văzute acum în evantai, ne conving cît de substanțială este această zonă distinctă a dramaturgiei noastre. În ansamblu, programul s-a dovedit variat, cuprinzînd atît recitaluri (Popas în istorie — prezentat de Teatrul Giulești la Muzeul de artă al R.S.R. sau Aceasta este țara mea — Tudor Gheorghe, Teatrul Național din Craiova), cît și lucrări ce evocă momente din istoria îndepăr-

„Hoțul de vulturi” de D. R. Popescu (Teatrul Dramatic din Galați)

„Monolog cu fața la perete” de Paul Georgescu (Teatrul de Nord din Satu Mare, secția maghiară) ; „Valiza cu fluturi” de Iosif Naghiu (Teatrul Dramatic din Brașov)

tată sau din trecutul apropiat : Români și ambadorii de Corneliu Marcu (Teatrul „A. Davila” din Pitești), Monolog cu fața la perete de Paul Georgescu (Teatrul de Nord din Satu Mare, secția maghiară), Valiza cu fluturi de Iosif Naghiu (Teatrul Dramatic din Brașov), Epoleți invizibili de Silvia Andreescu și Theodor Mănescu (Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani). Dezbaterile dramatice dedicate prezentului abordează realitatea cu luciditate : Cartea lui Ioviță de Paul Everac (Teatrul Național din București) — confruntarea unui erou simbolic, cu greutățile inerente revoluției ; Nu ne naștem toți la aceeași vîrstă de Tudor Popescu (Teatrul Giulești) — bilanțul vieții personale a activistului aceleiași revoluții, Anchetă asupra unui lînăr care nu a făcut nimic de Adrian Dohotaru (Teatrul „Bulandra”) — amendarea intervenției abuzive a opiniei publice ; Jean, fiul lui Ion de Nicolae Tic și George Bănică (Teatrul Giulești) — radiografie a unui fenomen nociv precum arivismul. Deopotrivă ca metaforă a sacrificiului prometeic și ca oglindă a stării de impas, ne apare piesa lui D. R. Popescu Hoțul de vulturi (Teatrul Dramatic din Galați). Parabola lui Horiu Lovinescu Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă (Teatrul Dramatic din Constanța) se justifică, de asemenea, pe afix, prin avertismentul la adresa degru-

dării individului și prin mesajul umanist al speranței în regenerare.

Generoasă, desfășurarea tematică ne obligă să menționăm manierele diferite în care au fost gândite aceste reprezentații : spectacolul de sunet și lumină, recitalul (poezie și muzică), teatrul realist (psihologic sau de intrigă), modalități expresioniste cu accente brechtienne, esen-

„Aceasta este țara mea”, recital susținut de Tudor Gheorghe (Teatrul Național din Craiova)

„Românii și
ambasadorii“
de Corneliu Marcu
(Teatrul
„A. Davila“ din
Pitești)

tializări simbolice, meditații filozofice sau formule lirice. Totuși, s-ar putea amenda uniformitatea spațiului teatral în care s-a desfășurat, fără excepție, „Săptămâna“. Unele spectacole au pierdut din calitatea demonstrației din pricina unei involuntar greșite programări pe scena italiană. De pildă, Epoletii invizibili a oferit revelația unei structuri dramatice solide, într-o montare concepută „en rond“, scontând pe efectele teatrului de participare, care, transplantată într-un spațiu tradițional, s-a devitalizat. Regretabilă ne-a apărut și absența unor piese de factură declarat politică, cum ar fi

Miriiala da Paul Cornel Chitic (Teatrul Mic sau Teatrul de Nord din Satu Mare) sau Există și o asemenea dragoste de Hajdu Gyözö (Teatrul Național din Tirgu Mureș — secția maghiară) și multe altele.

Fără ambiții repertoriale exhaustive, dar cu mostre convingătoare, eșantionul de „teatru politic“ oferit spectatorilor din Capitală a impus încă o dată această coordonată majoră a teatrului nostru contemporan, demonstrând fertilitatea conceptului.

Irina COROIU

telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“

● Printr-o nefericită po-triveală, săliile Teatrului Național și Teatrului Maghiar din Cluj-Napoca se află, în aceeași perioadă de timp, în reparații. Drept urmare, doritorii de teatru și operă din Cluj-Napoca nu vor avea unde vedea spectacole. Nu se putea preveni o asemenea situație neplăcută? ● Seria manifestărilor teatrale, organizate în diferite centre din țară se deschide cu Colocviul regizorilor, la Birlad. Vor urma Festivalul teatrelor de păpuși, marionete și animație, la Bacău, și Fes-

tivalul spectacolelor pentru copii și tineret, la Piatra Neamț. De bună seamă, vom consemna pe larg aceste manifestări, la care revista noastră va fi prezentă. ● La concursul organizat de Teatrul Giulești, au reușit (și au fost angajați) Anca Neculce, Adriana Șchiopu, Constantin Măru și Mircea Constantinescu. ● Și Teatrul „Ion Creangă“ a organizat un concurs, în urma căruia au fost angajați Marcela Andrei, Constantin Fugașin și Marian Lepădatu. Au reușit la concurs, dar n-au putut fi angajați, fi-

indcă nu au avizul de transfer din partea teatrelor de unde vor să plece. Cristian Ieremia și Mărioara Sterian. ● Teatrul Național a participat la Festivalul de la Edinburgh, cu spectacolul Fata din Andros de Terențiu. Cele cinci reprezentații care au avut loc au fost bine primite de presa engleză. ● Începând din această stagiune, Teatrul „Valea Jiului“, din Petroșani beneficiază de o sală studio modernă. Se află, de asemenea, într-un stadiu avansat de construcție, sala mare a teatrului.